

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 55Ek/53/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121205052
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Kurec
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121205052.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: T. Y., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. R. F. XXXXX/X, XXX XX U. - R. U., právne zastúpený Mgr. Denisou Jánošíkovou, advokátkou, IČO: 31 796 737, so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava proti povinnému: D. Y., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. XXX XX U. - R. U., právne zastúpený JUDr. Radkou Paulínyovou, advokátkou, IČO: 37 994 603, so sídlom Kocelova 17, 821 08 Bratislava o vymoženie výživného a trov exekúcie vedenej súdnym exekútorom Mgr. Jánom Kostkom, so sídlom Šustekova 51, 851 04 Bratislava, IČO: 30 847 303, pod sp. zn. 268EX 15/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom Mgr. Jánom Kostkom, so sídlom Šustekova 51, 851 04 Bratislava, IČO: 30 847 303, pod sp. zn. 268EX 15/21 z a m i e t a.

odôvodnenie:

- Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 12.01.2021, vedeným pod sp. zn. 55Ek/53/2021, domáhal od povinného vymoženia zameškaného výživného vo výške 1.335,15 EUR a bežného výživného 230,- EUR mesačne na základe exekučných titulov - uznesenia Okresného súdu Bratislava II vydaného pod sp. zn. 27Pc/6/2020 dňa 25.03.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave vydaným pod sp. zn. 11CoP/140/2020 dňa 10.06.2020.
- Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Jána Kostku vydaním poverenia pod sp. zn. 55Ek/53/2021 s európskym spisovým identifikačným číslom: ECLI:SK:OSBB:2021:6121205052.1, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 268EX 15/21.
- Súdny exekútor vydal na základe poverenia upovedomenie o začatí exekúcie dňa 25.01.2021, ktoré bolo podľa súdneho exekútora dňa 24.05.2021 doručené právnomu zástupcovi povinného.
- Povinný prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu podaním zo dňa 24.03.2021 doručeným súdnemu exekútorovi dňa 14.05.2021 podal návrh na zastavenie exekúcie.
- Predmetný návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s prílohami bol súdu predložený súdnym exekútorom prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy do elektronickej schránky dňa 16.06.2021 spolu s vyjadrením súdneho exekútora. Prílohou podania bolo vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.
- V odôvodnení návrhu na zastavenie exekúcie právny zástupca povinného uviedol, že dňa 19.03.2021 som sa prostredníctvom právnej zástupkyne dozvedel o začatí exekúcie sp. zn. 268X 15/21, ktorej kópiu Upovedomenia o začatí exekúcie doručila advokátka oprávneného emailom ako prílohu podania pred pojednávaním dňa 24.03.2021 v právnej veci sp. zn. 27Pc/6/2020 vedenej na Okresnom súde Bratislava II vo veci určenia výživného na plnoletú Viktóriu Sombatyovú. Z tohto dôvodu podal návrh na zastavenie exekúcie až dňa 24.03.2021 a nie v zákonom stanovenej lehote. Až do dňa 19.03.2021

nemal vedomosť o začatí exekučného konania a teda mu nebolo umožnené vyjadriť sa k dôvodom, pre ktoré súdny exekútor vydal Upovedomenie o začatí exekúcie dňa 25.01.2021. Ďalej uviedol, že až dňa 19.03.2021 z Upovedomenia sp. zn. 268EX 15/21 dozvedel, že mu bola korešpondencia doručovaná na Miestny úrad. Žiadnu vedomosť o zrušení trvalého pobytu na adrese Padlých hrdinov 7, Bratislava nemal. Je spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. 5080, kat. územie Podunajské Biskupice a na LV č. 5621, kat. územie Podunajské Biskupice a žiadny právny dôvod, prečo by mu listiny nemali byť zasielané na adresu uvedenú v Uznesení Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 27Pc/6/2020 v spojení z Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/140/2020 nie je. O zrušení trvalého pobytu som informovaný oprávneným nikdy nebol. Skôr bol konfrontovaný so situáciami, že mu táto spolu s matkou oprávneného otvárali poštu, o obsahu ho zámerne neinformovali z dôvodu navodiť umelý dojem, že sa vyhýbam plneniu si povinností príp. účasti na pojednávaní, podaní odvolania, vyjadrenia a pod.. Matku oprávneného Julianu Sombatyovú, narodenú 05.01.1976, trvalý pobyt Padlých hrdinov 7, Bratislava viac krát vyzýval, aby mu korešpondenciu odovzdávala, avšak táto ignorovala prosby povinného. Naviac od februára 2020 mu matka oprávneného bráni vo vstupe do rodinného domu ako aj do garáže, vymenila kľúče od rodinnému domu a garáže, neodovzdala mu nové kľúče od rodinného domu, garáže, ani brány, cez ktorú ako jediná je možné vstúpiť na pozemok, na ktorom sa obidve nehnuteľnosti nachádzajú. Matka oprávneného mu bráni v prístupe do garáže, kde vykonával podnikateľskú činnosť a teda od 02/2020 je úplne bez príjmu, nemôže sa zaevidovať na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny ako nezamestnaný, keďže je spoločníkom a konateľom DuPe, s.r.o., v ktorej je matka oprávneného spoločníkom a nie je ochotná usporiadať obchodno-právne vzťahy v spoločnosti. Nájsť si v jeho veku, zdravotnom stave ako aj v tejto ekonomickej situácii prácu je pre povinného úplne nemožné. Uviedol, že nevlastní žiadnu inú nehnuteľnosť, býva prechodne u známych, alebo rodinných príslušníkov. Stal sa tak z neho „bezdomovec“ bez možnosti akéhokoľvek zárobku a bývania. V súčasnosti prebieha na Okresnom súde Bratislava II pod spisovou značkou 21C/19/2020 konanie o vyporiadanie BSM po rozvode manželstva. V právnej veci sp. zn. 21C/19/2020 bolo vydané Uznesenie sp. zn. 21C/19/2020 dňa 09.12.2020 potvrdené Krajským súdom v Bratislave v Uznesení sp. zn. 14Co/4/2021 zo dňa 25.02.2021 (Uznesenie sp. zn. 14Co/4/2021 zo dňa 25.02.2021 priložil ako prílohu k návrhu na zastavenie exekúcie), v ktorom súd zaviazal matku oprávneného na umožnenie vstupu do nehnuteľností a odovzdanie kľúčov. Bohužiaľ, ani do dnešného dňa si matka oprávneného povinnosť určenú súdom nespĺnila. Prevádzkovanie autoservisu v priestoroch garáže na adrese Padlých hrdinov 7 bolo jediným príjmom povinného, pričom konaním matky oprávneného mu bolo znemožnené zarobiť si a riadne platiť výživné oprávnenému. Oprávnený podal na základe Uznesenia sp. zn. 27Pc/6/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/140/2020 trestné oznámenie pre prečin zanedbania povinnej výživy, ktoré vyšetrovateľ po vyhodnotení všetkých skutočností uznal ako nedôvodné a konanie zastavil. Uznesenie o zastavení trestného stíhania ČVS : ORP-1332/PB-B2-2020 v prípade potreby vyžiadať na OR PZ. Proti Uzneseniu sp. zn. 27Pc/6/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/140/2020 podal povinný dovolanie dňa 30.07.2020 na Najvyšší súd SR, o ktorom nebolo do dňa podania návrhu na zastavenie exekúcie ešte rozhodnuté. Dňa 24.03.2021 sa bude konať pojednávanie vo veci samej na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 27Pc/6/2020 o určenie výživného na pl. Viktóriu. Predpokladal, že konajúci súd návrh oprávneného zamietne. Poukázal na ust. § 61k ods. 1 písm. a), b), d) Exekučného poriadku. V súlade s ustanoveniami § 61 a nasl. Exekučného poriadku žiadal, aby exekučné konanie sp. zn. 268 EX 15/21 bolo zastavené.

7. Z vyjadrenia právneho zástupcu oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyplynulo nasledovné. Ako prvé podotkol, že oprávnený nesúhlasí so zastavením exekúcie z dôvodu, že povinný naďalej neplní povinnosť mu uloženú exekučným titulom, pričom dôvody, pre ktoré podal návrh na vykonanie exekúcie pretrvávajú. Návrh povinného na zastavenie exekúcie oprávnený vnímal ako účelový, tendenčný, obštrukčný a nedôvodný. Skutočnosti, ktorými povinný odôvodnil svoj návrh na zastavenie exekúcie nie sú dôvodom pre zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61k Exekučného poriadku. Právny zástupca oprávneného poukázal na ust. § 61k ods. 1 a ust. § 61n ods. 1 Exekučného poriadku, v ktorých zákon taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré je možné zastavenie exekúcie ako súdnym exekútorom tak i súdom. Vzhľadom na znenie návrhu povinného na zastavenie exekúcie, je zrejmé, že tento sa nedomáha zastavenia exekúcie z dôvodov uvedených v citovaných ustanoveniach Exekučného poriadku. Návrh na vykonanie exekúcie bol oprávneným podaný z dôvodu, že si povinný neplní povinnosť uloženú mu exekučným titulom. Právny zástupca oprávneného potvrdil, že povinný podal voči predmetnému rozhodnutiu dovolanie, avšak toto bolo uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/252/2020 omietnuté ako procesne neprípustné. Bol názoru, že potreba vedenia exekučného konania je daná konaním a správaním povinného, ktorý si odmieta plniť svoju vyživovaciu povinnosť

k oprávnenému, ktorým je jeho dcéra. Povinný si plní výživné len v rozsahu minimálneho výživného vo výške cca 30,- EUR mesačne. Poukázal na to, že dôvody zastavenie exekúcie, o ktoré sa opiera povinný sú dôvodmi skutkovými a nie právnymi, a už vôbec nie dôvodmi, pre ktoré je možné zastaviť exekúciu či už súdnym exekútorom alebo súdom. Oprávnený zotrval na svojom návrhu na vykonanie exekúcie, mal za to, že vedenie exekúcie je dôvodné a tiež za to, že povinný neuviedol žiaden dôvod, pre ktorý by malo dôjsť k zastaveniu exekúcie, pričom mal taktiež za to, že aktuálne nie je exekúcia vykonávaná vzhľadom na skutočnosť, že súdny exekútor pravdepodobne doposiaľ nedoručil Upovedomenie o začatí exekúcie povinnému. Z procesného hľadiska oprávnený nemal vedomosť o tom, že by upovedomenie o začatí exekúcie bolo doručené povinnému, avšak vzhľadom na skutočnosť, že doposiaľ mu neboli doručené exekučné príkazy v tejto veci, ev. upovedomenia o tom, akým spôsobom bude exekúcia vykonávaná, mal za to, že aktuálne súdny exekútor vykonáva úkony za účelom riadneho doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému. Právny zástupca oprávneného poukázal na ust. § 61b Exekučného poriadku. Nahliadnutím do Obchodného vestníka bolo zistené, že poverený súdny exekútor doposiaľ nedoručoval povinnému upovedomenie o začatí exekúcie. K ďalším dôvodom návrhu povinného na zastavenie exekúcie právny zástupca oprávneného uviedol, že nie je povinnosťou oprávneného, dcéry povinného, informovať povinného o tej skutočnosti, že bol povinnému zrušený trvalý pobyt na adrese Padlých hrdinov 7, Bratislava. Oprávnený nemá k predmetnej nehnuteľnosti žiadne majetkové práva, pričom v tejto nehnuteľnosti býva spolu so svojou matkou a bratom. Tvrdenia povinného o spoluvlastníctve predmetnej nehnuteľnosti nie sú pravdivé, pretože táto nehnuteľnosť patrí výlučne do vlastníctva matky oprávneného (ako dôkaz predložil LV č. 5080, kat. územie Pod. Biskupice). Vzhľadom na uvedené právny zástupca oprávneného by bolo možné tvrdiť, že povinný nemá problém klamať pred autoritami, orgánmi verejnej moci, tieto zavádzať s cieľom navodiť fiktívny dojem, že mu bolo ublížené na jeho právach. K ďalším tvrdeniam povinného o tom, že od februára 2020 matka oprávneného bráni povinnému vo vstupe do rodinného domu, či garáže právny zástupca oprávneného uviedol, že sú nepravdivé a účelové. Už pred februárom 2020 povinný často prebýval u svojej súčasnej priateľky, pričom koncom februára 2020 definitívne odišiel z predmetného rodinného domu a presťahoval sa k svojej partnerke do obce Most pri Bratislave a následne sa spolu presťahovali do obce Miloslavov, kde bývajú aj v súčasnosti. Presťahoval sa po incidente medzi ním a oprávneným, ktorý vyvrcholil tým, že svoju dcéru (oprávneného) udral za čo bol aj priestupkovo riešený a bola mu uložená pokuta. Po tomto sa povinný vyhýbal oprávnenému, jeho matke, synovi a do domu, či do garáže nechodil a nemal záujem sa vrátiť. Tvrdenia o tom, že povinný je bezdomovec tiež pokladal oprávnený za účelové a nepravdivé, nakoľko povinný vedie spoločnú domácnosť so svojou partnerkou. Povinný sa podľa tvrdení právneho zástupcu oprávneného domáhaním nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým mu bolo umožnené užívať nehnuteľnosť a ďalšie a ktoré bolo súdmi vyhovené, snaží negatívnym spôsobom ovplyvňovať život oprávneného, jeho matky a tento zneprijemňovať a zastrášať. Napriek tomu, že povinný disponuje takýmito rozhodnutiami, kľúčmi od domu či garáže doposiaľ sa do domu nevrátil, garáž nevyužíva, pričom pred súdmi, OČTK a ďalšími úradmi tvrdil, že matka oprávneného mu v tom bráni. Samotné tvrdenia povinného o tom, že nemôže pracovať, nemôže sa zamestnať povinný nijakým spôsobom nepreukázal, pričom z jeho strany ide výlučne len o účelové konanie a snahu zbaviť sa svojej vyživovacej povinnosti ako k oprávnenému tak i k mal. synovi. Samotná skutočnosť, že povinný nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti tak, aby si zabezpečil príjem a bol schopný riadne si plniť svoje vyživovacie povinnosti, pričom z tejto skutočnosti viní výlučne matku oprávneného, nemôže byť na ťarchu oprávneného, ktorá študuje, pripravuje sa riadne na svoje povolanie a ku ktorej má povinný zákonnú i súdom určenú vyživovaciu povinnosť. Uvedené sa okrem iného nezakladalo na pravde. Povinný ďalej pracuje s autami klientov spoločnosti DUPE, s.r.o., či novými klientmi. Oprávnený ďalej uviedol, že povinný nevykoval do dňa podania vyjadrenia jediný úkon k tomu, aby sa zamestnal tak, aby bol schopný zabezpečovať výživu pre svoje deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť. Napriek tomu oprávnený predpokladal, že povinný i naďalej poskytuje služby spočívajúce v opravách automobilov. K tvrdeniu povinného o tom, že sa nemôže zamestnať oprávnený uviedol, že povinný je zdravý muž v produktívnom veku, ktorý dlhodobo prevádzkoval autoservis so stálou klientelou, pričom má v prevádzkovaní servisu prax. Je schopný si v tomto odbore nájsť uplatnenie, zamestnanie. Povinnému však súčasný stav vyhovuje. Záverom svojho vyjadrenia právny zástupca oprávneného uviedol, že povinný ani len nijakým spôsobom nepreukázal, že by mal reálny záujem zamestnať sa. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako i predložené dôkazy bolo zrejmé, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný, pričom predstavuje snahu povinného čo najdlhšie sa vyhýbať plneniu si vyživovacej povinnosti voči oprávnenému. U uvedeného dôvodu, preto oprávnený navrhol, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

8. Z predloženého vyjadrenia súdneho exekútora vyplývajú skutočnosti o návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

9. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

10. Podľa § 46 ods. 1 písmeno a) Exekučného poriadku, potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul podľa § 45 ods. 1 súd, ktorý vo veci rozhodoval ako súd prvého stupňa.

11. Podľa § 61k ods. 1 písmeno d) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

13. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

14. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

15. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

16. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offo, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť z dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekučného konania podľa § 61k ods.1 Exekučného poriadku a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

17. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitímovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na

zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Je vhodné, aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdených skutočností. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu má povinný možnosť namietať všetky skutočnosti dôvodiacie zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie.

18. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení, preštudovaní kompletného spisového materiálu, písomností predložených súdnym exekútorom, vyjadrenia oprávneného a návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a konštatuje jeho nedôvodnosť, a taktiež skutočnosti uvádzané povinným nepokladá za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Povinný sa neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Neboli doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu záväzku povinného voči oprávnenému, a zároveň by napĺňali dôvod zastavenia exekúcie. Pokiaľ povinný navrhol zastaviť exekúciu na základe informácií výlučne osobného charakteru a osobných záležitostí povinného (nevedomosť o zrušení trvalého pobytu, otváranie poštových zásielok určených povinnému zo strany matky oprávneného, bránenie vstupu do rodinného domu a garáže, vedenie konania o vyporiadanie BSM) súd uvádza, že takéto námietky povinného sú nedôvodné a na také námietky nie je možné prihliadnuť. Súd vyhodnotil povinným prezentované dôvody za irelevantné pre ďalší priebeh exekučného konania. Súd k uvedenému dodáva, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dôvodne, keďže povinný nespĺnil povinnosť mu uloženú exekučným titulom dobrovoľne v čase pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Právnym dôvodom vedenia exekúcie v rámci tohto exekučného konania je exekučný titul. Súd preskúmal exekučný titul z hľadiska formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu a dospel k záveru, že exekučný titul spĺňa náležitosti formálnej a materiálnej vykonateľnosti, a podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku je spôsobilým exekučným titulom na to, aby na jeho základe bolo možné viesť exekúciu v rámci exekučného konania. Na základe uvedených skutočností by súd považoval povinným namietané dôvody na zastavenie exekúcie - námietky výlučne osobného charakteru, za nedôvodné a nezakladajúce zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

19. Povinný ďalej navrhol zastaviť exekúciu z dôvodu, že voči exekučným titulom, na podklade ktorých sa vedie predmetná exekúcia podal dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. K samotnému podaniu dovolania, súd dodáva, že samotné podanie dovolania nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Samotné podanie dovolania nezakladá dôvod straty právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu. Takéto účinky môže mať iba právoplatné rozhodnutie súdu o zrušení exekučného titulu, prípadne právoplatné rozhodnutie súdu o odklade vykonateľnosti exekučného titulu do času rozhodnutia vo veci samej. To znamená, že v čase od vydania exekučného titulu cez vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a začatie exekúcie nenastali žiadne nové skutočnosti, ktoré by zmenili, resp. zrušili exekučný titul. Súd je viazaný len právoplatným rozhodnutím príslušného súdu, ktorým by bol zrušený exekučný titul, čo v danom prípade nebolo predložené. Uvedené teda znamená, že aj napriek tomu, že povinný podal dovolanie, tak napadnuté rozhodnutia zostávajú aj naďalej právoplatné, a to až do času, kým súd právoplatne nerozhodne o ich zrušení. Povinný takéto rozhodnutia príslušného súdu nepredložil, súdu nepredložil ani len samotné dovolanie. V návrhu na zastavenie exekúcie poukázal v tejto časti na dôkaz, a to podanie dovolania bez odkazu na spisovú značku, pod ktorou sa malo eventuálne dovolanie prejednať. Exekučný súd k uvedenému dodáva, že nie je povinný overovať a zisťovať tvrdenia povinného v prípadných iných súdnych konaniach, a teda aj otázku, či povinný aj reálne inicioval to ktoré súdne konanie, a preto súd mohol považovať tvrdenie o podaní dovolania aj za nepodložené tvrdenie povinného. Na základe vyššie uvedeného súd považoval námietku povinného

o podaní dovolania za nedôvodnú, a nezakladajúcu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Navyše zo strany oprávneného bolo súdu predložené tvrdenie, že dovolanie povinného bolo uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/252/2020 omietnuté ako procesne neprípustné.

20. Ďalším namietaným dôvodom na zastavenie exekúcie zo strany povinného bolo poukázanie na skutočnosť, že bez prístupu do garáže, kde vykonával podnikateľskú činnosť, je bez príjmu, ďalej, že nemôže sa zaevidovať na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako nezamestnaný, že si pre svoj vek a zdravotný stav nemôže nájsť prácu a že nevlasťní ani inú nehnuteľnosť a je „bezzdomovcom“ bez zárobku a bývania. Ku skutočnostiam, ktoré povinný uviedol vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie súd uvádza, že samotné vymenované dôvody povinného na zastavenie exekúcie nemožno subsumovať pod okolnosti, ktoré by zakladali dôvod na zastavenie exekúcie. Súd je toho názoru, že povinný sa enumeráciou týchto skutočností snažil poukázať na nepriaznivé životné pomery navodzujúce situáciu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Predmetnému návrhu na zastavenie exekúcie nie je možné vyhovieť, pretože momentálna finančná situácia nemá vplyv na to, že exekúcia bola začatá alebo je vedená oprávnene. Taktiež sa nejedná o okolnosť, ktorá by spôsobila zánik vymáhaného nároku alebo bránila jeho vymáhateľnosti, alebo by bola dôvodom, pre ktorý by daná exekúcia bola neprípustná. Súd má za to, že momentálna nepriaznivá finančná situácia, na ktorú sa povinný v návrhu snažil poukázať, prípadne takú situáciu navodiť, nemusí predpovedať, že tento stav povinného bude pretrvávať aj v budúcnosti. Zároveň súd dodáva, že pohľadávku vymáhanú v danom exekučnom konaní možno uspokojiť aj z majetku, ktorý povinný môže nadobudnúť v budúcnosti. V danom prípade je vecou povereného súdneho exekútora, aby sa pri výkone exekučnej činnosti oboznámil s majetkovými a finančnými pomermi povinného a vzhľadom na jeho zistenia určil ďalší procesný postup podľa Exekučného poriadku. Súd ďalej uvádza, že povinným načrtnutá nepriaznivá situácia ho nezbavuje povinnosti uloženej právoplatným a vykonateľným exekučným titulom. K tvrdeniu povinného o skutočnosti, že nemá žiaden príjem ani majetok, teda je nemajetný, súd uvádza v zmysle novely zákona č. 2/2017 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) dôvod, pre ktorý povinný navrhoval zastavenie exekúcie (nemajetnosť) bol pretransformovaný do ustanovenia § 61n ods. 1, písm. d) Exekučného poriadku. V zmysle vyššie uvedenej novely má rozhodovanie o zastavení exekúcie z dôvodu nemajetnosti v plnej kompetencii súdny exekútor, ktorý môže po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (v prípade fyzických osôb 5 rokov od začatia exekúcie) vydať upovedomenie o ukončení exekúcie. Avšak k uskutočneniu tejto zákonnej možnosti vonkoncom ešte nemôže dôjsť, nakoľko predmetná exekúcia č. 268EX 15/21 vedená Mgr. Jánom Kostkom sa len dňa 15.01.2021 (doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi) začala. Na základe uvedených skutočností súd považoval povinným namietaný dôvod na zastavenie exekúcie za nedôvodný a nezakladajúci zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Súd zároveň dodáva, že povinný sa okrem vyššie uvedeného neopiera o iné tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie.

21. Exekučný súd ďalej zdôrazňuje, že predmetné exekučné konanie a samotná exekúcia sa začali dôvodne. Súd mal pri preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom za nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výrokoch exekučného titulu neplnil riadne, včas a v stanovenej výške. Z uvedeného vyplýva, že povinný sa s plnením povinnosti uloženej vykonateľným rozhodnutím súdu dostával pravidelne do omeškania (t. j. nepoukazoval výživné k rukám oprávneného do 15. dňa v mesiaci) a zároveň uhrádzal výživné len v rozsahu minimálneho výživného vo výške 29,42 EUR mesačne, pričom vykonateľným exekučným titulom mu bola stanovená vyživovacia povinnosť vo výške 230,- EUR mesačne. Exekúcia sa vedie na vymoženie zameškaného výživného vo výške 1.335,15 EUR a bežného výživného 230,- EUR mesačne od januára 2021 do budúcnosti. Skutočnosť, že povinný si odmieta riadne plniť svoje povinnosti nemôže byť daná na ťarchu vyživovanej osobe. Na základe uvedeného súd pokladá návrh povinného na zastavenie exekúcie za účelový a tendenčný s cieľom vyhnúť sa plneniu povinnosti judikovanej vykonateľným rozhodnutím súdu.

22. Na záver súd poznamenáva, že podľa konštantnej judikatúry národných i nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu ako orgánu

verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

23. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, a preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

24. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnomu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný, súd nemal preukázané zo strany povinného, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a súd nenašiel ani iný dôvod na zastavenie exekúcie, preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.